

معیارهای جدید برای دریافت یارانه اعلام شد

پروژه‌های عمرانی، وعده‌های متعدد زاکانی برای حل مشکلات اساسی شهر از جمله توسعه مترو، ساماندهی بافت فرسوده، شکستن کمر ترافیک، رفع آلودگی هوا و افزایش سرانه فضای سبز هنوز به نتایج ملموس نرسیده است. افزایش حجم تبلیغات محیطی و رسانه‌ای در مورد دستاوردهای شهرداری، انتقادهایی را درباره اولویت‌بندی نادرست منابع و تلاش برای ساختن تصویری رسانه‌ای از مدیریت شهری برانگیخته است. اینکه شهرداری در تبلیغات محیطی، اعلام می‌کند: «شهرداری تا شانگهای [چین] را آسفالت کرد!» یا «شهرداری تا استنول [کره جنوبی] را آسفالت کرد!» علامت تعجبی که شهرداری گذاشته مشخص است که خودشان هم این تبلیغات را قبول ندارند و شهروندان تهرانی هم پرواز نمی‌کنند و شرایط آسفالت تهران را هر روز تحمل می‌کنند. بنابراین شکست زاکانی در انتخابات اتحادیه شهرداری ها، در چنین فضایی، تنها یک رویداد صنفی نیست؛ بلکه بازتابی از تردید عمومی نسبت به عملکرد مدیریتی شهردار پایتخت است.

▼ اقدامات نمادین و تشریفاتی در اولویت

شاید این عدم‌رای اعتماد به زاکانی پایانی باشد برای حکمرانی نمایشی در پایتخت ایران. همان حکمرانی‌ای که مهدی اقراریان، عضو شورای شهر تهران آن را اینگونه تشریح می‌کند: «در حکمرانی عمومی و سیاست، سبک‌هایی مانند «حکمرانی نمایشی» و «حکمرانی گزارشی» تعریف می‌شود. حکمرانی نمایشی به سبکی از حکومت‌داری اشاره دارد که در آن، عملکرد ظاهری و نمایش عمومی موفقیت، بر دستاوردهای واقعی و جوهری اولویت پیدا می‌کند. در این مدل، هدف اصلی کسب و حفظ مشروعیت و حمایت عمومی از طریق مدیریت برداشت‌ها و افکار عمومی است. امروز در شهر تهران دقیقاً با چنین وضعیتی مواجهیم؛ یعنی مدیریت شهری از نوع نمایشی و گزارشی است. در این الگو، مدیریت افکار عمومی و رسانه موضوعیت پیدا می‌کند، اطلاع‌رسانی گزینشی رواج دارد و اقدامات نمادین و تشریفاتی در اولویت قرار می‌گیرد. در نتیجه، خروجی چنین مدیریتی تبدیل به بیانیه‌ها و شعارهای روزمره می‌شود. روزی که آقای دکتر زاکانی اعلام کرد تهران باید کلان‌شهر الگوی جهان اسلام باشد، شاهد همین نوع حکمرانی نمایشی بودیم. او در ابتدای کار هیچ تجربه اجرایی در حوزه شهر تهران نداشت و ما با مدیری بی‌تجربه مواجه بودیم که حالا باید اداره مجموعه‌ای را بر عهده می‌گرفت که حجم بودجه و گستره فعالیت آن حتی از بسیاری وزارتخانه‌ها بیشتر است. به همین دلیل، شعارهایی مطرح شد که در میانه راه خود شهردار هم متوجه ناپختگی آنها باشد. یکی از شاخصه‌های ناآشنایی این مدیر با مسائل شهر، جایجایی‌های مکرر مدیران و معاونان شهرداری است؛ تغییراتی که نشانه آزمون و خطای مدیری است که نمی‌داند یا نمی‌خواهد مسیر درست را برای حل مسائل تهران دنبال کند.»

ارتباط دائم و مستقیم با شهرداری‌های جهان و مؤسسات بین‌المللی مربوطه و تبادل اطلاعات با آنها شروع به کار کرد.

ابوالفضل ابوترابی، نماینده نجف‌آباد در مجلس با اشاره به برگزاری نشست انتخابات اتحادیه شهرداری‌های کشور، به ایسنا گفت: «در راستای اجرای ماده ۸۵ قانون برنامه هفتم توسعه، شاهد هستیم که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی برای اولین بار اتحادیه شهرداران در حال تشکیل است. انتخابات اتحادیه شهرداران امروز به همت عزیزان در سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها برگزار خواهد شد. اتحادیه شهرداران یک مولود مبارکی است که ان‌شاء‌الله شهرداری‌ها بتوانند در راستای ایجاد وحدت رویه و حل مشکلات کلان گام بردارند. در تصمیم‌گیری‌ها و رابطه با سایر کشورها در بُعد بین‌المللی، این سازمان نقش دارد. در واقع یک سازمان مبتنی بر شهرداران تشکیل خواهد شد. ما از سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها برای برگزاری این انتخابات تشکر می‌کنیم که در راستای برنامه هفتم انجام شد. مجلس نیز از بُعد نظارتی حضور دارد. مجلس از بُعد نظارتی تلاش می‌کند تا برنامه هفتم به نتیجه برسد.»

هفته گذشته اولین انتخابات این اتحادیه برگزار شد و زاکانی به عنوان شهردار تهران در بین منتخبان دیگر شهرداران کشور نبود و این شکست سنگینی است برای زاکانی که کاندیدای ریاست جمهوری بود و خود را یکی از برترین شهرداران تهران می‌داند. در این انتخابات، سبحان نظری، شهردار فرخ‌شهر با ۲۳ رأی، آیدین رحمانی، شهردار ارومیه با ۲۲ رأی، بابک محمدزاده، شهردار میاندوآب با ۲۱ رأی، حبیب‌الله سهرابی، شهردار میناب با ۲۱ رأی، اصغر فروغی، شهردار لار با ۲۱ رأی، ایوب ترک‌زاده، شهردار بندر دیلم با ۲۰ رأی، عباس مرادی، شهردار نجف‌آباد با ۱۹ رأی، سیدجواد حسینی‌ریاض، شهردار شهر بابک با ۱۹ رأی، رشید فیروزی، شهردار دهرتیس با ۱۸ رأی انتخاب شدند.

▼ شکست زاکانی از شهرداران کشور

نخستین انتخابات اتحادیه شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور شاید در ظاهر یک رویداد ساده در حوزه شهری به نظر برسد، اما در واقع آغاز دوره‌ای تازه در ساختار مدیریت شهری ایران است. دوره‌ای که در آن، پایتخت دیگر لزوماً تعیین‌کننده مسیر سایر شهرها نخواهد بود. برای علیرضا زاکانی، این نتیجه بیش از هر چیز، پیامی سیاسی و مدیریتی دارد: پیام کاهش اعتماد در درون بدنه‌ای که برخی می‌پنداشتند حامی او است. در شرایطی که زاکانی خود را چهره‌ای تحول‌گرا و آماده حضور در سطوح بالاتر سیاست معرفی می‌کند، این شکست می‌تواند نشانه‌ای از فاصله میان تصویر تبلیغاتی و واقعیت اجرایی او باشد. «انتخابات اخیر شاید کوچک باشد، اما پیامش بزرگ است؛ زاکانی برای نخستین بار با رأی همکاران خود سنجیده شد و رأی اعتماد نگرفت.»

تهران در سال‌های اخیر با چالش‌های گسترده‌ای مواجه بوده است؛ از بحران آلودگی هوا و ترافیک گرفته تا بدهی‌های انباشته شهرداری و رکود

و صبر و اجر برای جناحی‌های و سایر بستگان داریم و از صمیم قلب امیدواریم که ایام مرخصی از زندان به آزادی‌تان متصل گردد.»

▼ اگر تاج‌زاده زندان نبود

احمد زیدآبادی، نویسنده و تحلیلگر سیاسی در یادداشتی با عنوان «تاج‌زاده در مرخصی و صدها اگر...» درباره مرخصی تاج‌زاده نوشت: «سیدمصطفی تاج‌زاده برای شرکت در مراسم سوگ برادرش از زندان به مرخصی آمده است. آیا اگر پیش از آنکه داغدار و سوگوار شود، به مرخصی می‌آمد، شهاب‌سنگی به زمین برخورد می‌کرد؟ آیا اگر او و همه زندانیان سیاسی مشمول عفو گسترده اخیر می‌شدند، بندهای نظم و ثبات مملکت گشوده می‌شد؟ اگر آقای تاج‌زاده و کسانی چون او اصلاً به زندان فرستاده نمی‌شدند و همچنان آزاد بودند حرفی را که از داخل زندان می‌زنند در فضای بیرون بزنند، آیا ریشه‌های امنیت می‌خشکید؟ اگر آقای تاج‌زاده و امثال او به جای آنکه از دایره اداره کشور حذف شوند، اکنون در مجلس یا دولت می‌بودند، آیا بلاهایی بیش از این بر سر کشور می‌آمد؟ نه! نه‌فقط اتفاق بدی رخ نمی‌داد که کشور از هر سو تحت فشار این همه بحران کمرشکن و خردکننده قرار نمی‌گرفت. خب، با این حساب چه خبری از زندانی کردن تاج‌زاده‌ها برده‌اید و می‌برید که بر ادامه آن اصرار دارید؟ کدام نظام در عالم از زندان کردن مخالفان سیاسی خود خبری برده است که قرار است اینجا برده شود؟ امیدوارم آقای تاج‌زاده دیگر به زندان بازنگردد. سن و سال و وضعیت سلامت او هم اقتضای ادامه این وضع را ندارد. اگر در بیرون از زندان بماند، قاعدتاً بحث و گفت‌وگوهای بسیاری برای ارزیابی هزینه فایده خط‌مشی سیاسی او و نوع تأثیرش بر سر‌نوشت کلان کشور با شخص خودش، مورد نیاز است. از همین جا فقدان برادر را به مصطفی و خانواده محترم تسلیت می‌گویم و از پیشگاه خداوند برایش آرزوی تندرستی و توفیق و سربلندی و عمر طولانی می‌کنم.»

تصویر منتشرشده از تاج‌زاده پس از مرخصی زینالدین

ملیسا کارائیب را در هم کوبید

در آب‌های آتلانتیک شمالی حرکت می‌کند و طبق داده‌های مرکز تحقیقات گردباد در میامی سرعت آن در حال حاضر تا ۱۶۵ کیلومتر در ساعت می‌رسد. ملیسا روز سه‌شنبه این هفته (۲۸ اکتبر) با شدیدترین درجه به جامائیکا رسید. وزش بادهای مهیب و بارش باران‌های سنگین سبب جاری شدن سیلاب و خرابی ساختمان‌های فراوانی شد. ملیسا سه‌شنبه هنگام ورود به جامائیکا به عنوان یک طوفان سهمگین رده پنج که قوی‌ترین سطح طوفان به شمار می‌آید، رده‌بندی شد. از سال ۱۹۸۸ تاکنون برخورد مستقیم چنین طوفانی به سواحل این کشور سابقه نداشته است. مقام‌های جامائیکا گفتند تیم‌های جست‌وجو و نجات ایالات متحده پنج‌شنبه برای کمک در عملیات بازیابی، راهی این کشور شده‌اند. این طوفان در ادامه مسیر خود سه‌شنبه شب به شرق کوبا رسید و موجب تخلیه جمعیتی ۷۲۵ هزار نفری شد. اما تا لحظه تنظیم این گزارش، آماری از مرگ بر اثر طوفان در این کشور اعلام نشده است. طوفان پس از آن به جزیره برمودا رسیده است و در حالیکه به طوفان رده دو تبدیل شده پیش‌بینی می‌شود که با فاصله‌ای ایمن از این جزیره عبور کند. با این حال گذرگاه اصلی جزیره از پنج‌شنبه شب بسته شد و مدارس و کشتی‌های مسافربری تا پایان روز جمعه تعطیل خواهند بود.

گروه خبر: طوفان مرگبار «ملیسا» سه کشور جامائیکا، کوبا و هائیتی را درنوردید، ده‌ها نفر را کشت و بسیاری را بی‌خانمان کرد. در مناطق طوفان‌زده در کارائیب فعالیت‌های پاکسازی آغاز شده است. گردباد مهیب ملیسا در این میان دست کم ۵۰ قربانی گرفته و پیش‌بینی می‌شود که شمار آنان با توجه به احتمال کشف اجساد جدید خرابه‌ها افزایش یابد. گردباد مهیب «ملیسا» از منطقه کارائیب گذشت و خرابی‌های فراوانی به جای گذاشت، اگر چه هنوز ابعاد دقیق ویرانی‌ها مشخص نیست. نیروهای امدادی که فعالیت‌های پاکسازی را آغاز کرده‌اند، پیوسته اجساد تازه‌ای کشف می‌کنند. تنها در جامائیکا دست کم ۱۹ نفر جان خود را بر اثر گردباد ملیسا از دست دادند. این شمار رسمی را دانا موریس دیکسون، وزیر آموزش و اطلاع‌رسانی جامائیکا اعلام کرد. شمار کشته‌شدگان در هائیتی ۳۰ نفر اعلام شده که ده نفر از آنها کودک بوده‌اند. یک قربانی نیز اهل جمهوری دومینیک بوده است. با این حساب شمار کشته‌شدگان به ۵۰ نفر رسیده، اما با توجه به احتمال کشف اجساد جدید در روند پاکسازی و رفع ویرانی‌ها انتظار می‌رود که این رقم افزایش یابد. تنها در هائیتی ۲۰ نفر مفقود اعلام شده‌اند. اگر چه گردباد ملیسا اکنون بر فراز آب‌ها در حرکت است، اما هشدار در مورد آن همچنان پابرجاست. ملیسا در مسیر مجموعه جزایر برمودا